

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย แบ่งแยกอำนาจการปกครองออกเป็นสามส่วน คือส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช ๒๕๓๗ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งอยู่ในกำกับดูแลของรัฐ ถือเป็นกระจายอำนาจจากส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนได้มีการปกครองตามความต้องการของท้องถิ่น และเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน^๑ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นวิธีการฝึกสอนให้ประชาชนรู้จักและเข้าใจในหลักการปกครองตนเอง นอกจากนี้การปกครองท้องถิ่นยังเป็นการแบ่งเบาภาระในการจัดทำบริการของส่วนกลาง ช่วยสร้างสำนึกในหมู่ประชาชนให้รักท้องถิ่น และร่วมมือกันในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า^๒ ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ประเทศไทยประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่สงบ เกิดความแตกแยกทางความคิดอย่างรุนแรง ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักการเมืองบางคนหรือบางกลุ่มเมื่อได้รับโอกาสจากประชาชนเข้าไปเป็นตัวแทนแล้ว มักจะฉวยโอกาสเห็นแก่ได้ใช้อำนาจในทางที่มีขอบแสวงหาผลประโยชน์ในตำแหน่งหน้าที่และในวงราชการ ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง โดยขาด ธรรมภิบาล หรือ หลักการบริหารงานที่ดี ขาดจิตสำนึกที่ดี และขาดคุณธรรมจริยธรรม จนประเทศพัฒนาไปข้างหน้าไม่ได้ และกลายเป็นปัญหาของคนทั้งชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้นโดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ในหมวด ๑๔ ซึ่งการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นองค์กรระดับรากหญ้าซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดมีศักยภาพในการให้บริการ

^๑สุพจน์ เจริญข้า, “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๓.

^๒ธนรัชต์ คล้ายมณี, “รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการเมืองพัทยา”, **หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวดยุติ, ๒๕๕๙), หน้า ๔-๕.

สาธารณะแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง^๓ ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยมาแต่สืบกว่าปี แต่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้คนเห็นแก่ตัวมากขึ้นโดยเฉพาะการฉ้อราษฎร์ บังหลวงของนักการเมืองบางคน บางกลุ่มที่มุ่งแสวงหาอำนาจ เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง โดยอาศัยกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น การซื้อสิทธิขายเสียง เมื่อเข้าไปมีอำนาจแล้วก็จะหาทางเอาคืนในรูปแบบต่างๆ จนกลายเป็นปัญหาของชาติเรื่อยมาถึงทุกวันนี้ และการบริหารราชการในส่วนของส่วนท้องถิ่นก็มักเกิดปัญหาร้องเรียนเรื่องความโปร่งใส ในเขตเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ก็ประสบปัญหาเรื่องความโปร่งใสเช่นเดียวกัน ประชาชนไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการบริหารงานเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดข้อครหา และเกิดข้อสงสัยขึ้นในหมู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลม่วงน้อย จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับข้อร้องเรียนต่างๆ ของประชาชนในการบริหารงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

นับตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ประเทศไทยประสบปัญหาสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมายทั้ง ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการว่างงาน ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน และปัญหาความขัดแย้ง ด้านผลประโยชน์ต่างๆ ความแตกแยกด้านความคิด ขาดความสามัคคี แบ่งกลุ่มผลประโยชน์ ปัญหาเหล่านี้ทำให้ชุมชนขาดความเข้มแข็ง เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนา ทำให้การพัฒนาประเทศต้องเป็นไปด้วยความล่าช้า^๔ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทยมากขึ้นทุกวัน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การปรับตัวทุกอย่างดำเนินการไปอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนหันไปพึ่งวัตถุเพื่อใช้เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่ตนเองจนเกิดเป็นความเคยชินคิดว่าวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เหล่านี้คือสิ่งจำเป็นของการดำรงชีวิต โดยลืมนึกถึงศักยภาพของร่างกาย และจิตใจของตนเองซึ่งมีพลังและศักยภาพมากกว่าวัตถุหลายๆ ชิ้นกับความทันสมัยของโลกในยุคปัจจุบัน^๕ และปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้คนไทยจำนวนมากหันไปบริโภคนิยมเกิดการเห็นแก่ตัวไม่คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรมมนุษย์ดำเนินชีวิตทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ และมีความสุขในการดำรงชีวิต

^๓ จตุพร ผ่องสุข, “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่างอำเภอนองพอกจังหวัดร้อยเอ็ด”, *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๒.

^๔ พระอธิการไสว ผลญาณ (มีตา), “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของวิสาหกิจชุมชนอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๒.

^๕ ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด, *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔*, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด, ๒๕๔๙), หน้า ๒๐-๒๕.

บางคนก็ประสบความสำเร็จ แต่บางคนไม่ประสบความสำเร็จ^๖ ดังนั้นการบริหารงานของท้องถิ่นหรือเทศบาลจะมีความราบรื่น และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม ต้องยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และปฏิบัติให้เห็นอย่างจริงจัง ก็จะสามารถแก้ปัญหาต่างๆในชุมชนให้ลดน้อยลงได้ทำให้สังคม ชุมชนได้ประโยชน์จากการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัด ลำพูน จึงสนใจศึกษาการบริหารงานของเทศบาลตำบลม่วงน้อย โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เป็นแนวทางก็เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ หลักธรรมาภิบาลมีกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ คือหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดโครงการเพื่อปรับปรุงงานในความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับธรรมาภิบาล^๗ ข้าพเจ้าเห็นควรว่าการนำเอาหลักธรรมาภิบาลไปใช้เกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลม่วงน้อย ก็เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลม่วงน้อย สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานได้อย่างแท้จริง และจะทำให้ทุกฝ่ายในชุมชนได้คลายข้อสงสัยต่างๆ ช่วยกันตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารในการทำหน้าที่ ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการร่วมมือ ร่วมใจกันช่วยกันดูแลปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวมในท้องถิ่นของตนเอง โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในท้องถิ่น อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติสืบไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

^๖พุทธทาสภิกขุ, บางแง่มุมของกามในทัศนะพุทธทาสภิกขุ, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, ๒๕๔๒), หน้า ๔๕-๔๗.

^๗บุษบง ชัยเจริญวัฒนะและบุญมี ลี, “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”, รายงานการวิจัยสถาบันพระปกเกล้า, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์กลางดพริ้ว, ๒๕๔๔), หน้า ๔๗.

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล
ม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
ของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลัก
ธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา และข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
ของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน เป็นอย่างไร

๑.๓.๔ แนวทางในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย
อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
เป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมือง และสังคมอย่างสันติสุข สามารถประสานประโยชน์
และแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีตลอดจนพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน ประกอบด้วย^๔

๑.หลักนิติธรรม

๒.หลักคุณธรรม

๓.หลักความโปร่งใส

๔.หลักการมีส่วนร่วม

๕.หลักความรับผิดชอบ

๖.หลักความคุ้มค่า

^๔ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักรไทย ๒๕๔๒), หน้า ๑๐.

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

๒) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมือง และสังคมอย่างสันติสุข สามารถประสานประโยชน์ และแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีตลอดจนพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืนใน ๖ ด้านบรรทัดดี อุดมธรรมา คือ ๑.หลักนิติธรรม ๒.หลักคุณธรรม ๓.หลักความโปร่งใส ๔.หลักการมีส่วนร่วม ๕.หลักความรับผิดชอบ ๖.หลักความคุ้มค่า

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร มุ่งศึกษาประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำนวน ๔,๕๖๑ คน^๙

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่ สถานที่และพื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน และประชากรทั้งหมด รวม ๘ หมู่บ้าน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเริ่มตั้งแต่ สิงหาคม ๒๕๕๘-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

^๙แผนพัฒนาเทศบาลตำบลม่วงน้อย ๓ ปี, (ลำพูน : สำนักงานทะเบียนอำเภอป่าซาง, ๒๕๕๓), หน้า ๑๒.

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลม่วนน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ไว้ดังนี้

๑.๖.๑ ประชาชน หมายถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลม่วนน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

๑.๖.๒ เทศบาลตำบล หมายถึงเทศบาลตำบลม่วนน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน มีฐานะเป็นนิติบุคคล และราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๒

๑.๖.๓ การบริหารงาน หมายถึงการบริหารงานตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๒

๑.๖.๔ หลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) เป็นหลัก การปกครอง การบริหาร เพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองให้เป็นไปตามครรลองครองธรรม และสังคมอย่างสันติสุข สามารถประสานประโยชน์ และแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีตลอดจนพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน ประกอบด้วย^{๑๐}

หลักนิติธรรม คือ งานปฏิบัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย เพื่อมุ่งให้เกิดความเป็นธรรม หมายถึงการออกกฎหมายระเบียบข้อบังคับ โดยคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของประชาชนพร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ถึงแนวทางการบริหารงานของเทศบาล และมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ โดยไม่ขัดต่อหลักของกฎหมายพร้อมปรับวิธีการทำงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอข้อร้องเรียน พร้อมดำเนินการเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมาย กติกา อย่างเท่าเทียมกัน

หลักคุณธรรม คือการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ สุจริต จริตใจ มีระเบียบวินัย หมายถึงการปฏิบัติงานเป็นไปโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม และมีความเที่ยงธรรมโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการบริหาร ด้วยความเป็นธรรมไม่ละเว้นหน้าที่ของตนเอง ตั้งใจทำงานโดยจิตสำนึกอย่างเป็นธรรม ให้ความเคารพ เอื้อเฟื้อ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต่อประชาชนอย่างเป็นธรรม สม่่าเสมอ

หลักความโปร่งใส คือการปรับกลไก และวิธีการทำงานให้มีความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบโดยตรงไปตรงมา หมายถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานได้พร้อมเปิดเผยต่อสาธารณะแจ้งผลการปฏิบัติงานด้วยข้อมูลที่ความถูกต้อง

^{๑๐} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย, หน้า ๑๐.

เที่ยงธรรม บริหารงานด้วยความมุ่งมั่น ในหน้าที่โดยยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งด้วยความโปร่งใสพร้อมรับการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน ด้วยดีเสมอ

หลักการมีส่วนร่วม คือการเป็นหลักที่มีความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ในการตัดสินใจทำอะไร หมายถึงการวางแผนปฏิบัติงานโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆฝ่ายปฏิบัติงานรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนและมีการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม พร้อมรับข้อร้องเรียนต่างๆ โดยให้ประชาชนเข้างานกิจกรรมด้านความสามัคคีต่อต้านยาเสพติด งานด้านการกุศล ตลอดจนการทำประชาพิจารณ์ ประเมินผลงาน และรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชน

หลักความรับผิดชอบ คือความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยไม่เลือกปฏิบัติ หมายถึงการปฏิบัติงานดำเนินไปตามที่ตกลงไว้ ด้วยสำนึกในหน้าที่ที่พึงกระทำ และเปิดโอกาสให้พนักงานทุกระดับเข้าไปมีบทบาทด้วยความเสมอภาคพร้อมร่วมกันแก้ไขปรับเปลี่ยนข้อผิดพลาดที่เกิดพร้อมรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นในหน้าที่ดูแลช่วยเหลือประชาชนได้

หลักความคุ้มค่า คือการเน้นประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืน โดยมีหลักการดำเนินการ หมายถึงการบริหารงานโดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ปลุกจิตสำนึกให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างรู้คุณค่า และใช้บุคลากรให้เหมาะสมกับงานตามความถนัดอย่างชัดเจนคุ้มค่าและมีเครื่องมือที่ทันสมัยพร้อมช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้นอย่างคุ้มค่าใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างคุ้มค่าชัดเจน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ทราบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

๑.๗.๒ ได้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ได้ทราบปัญหา และข้อเสนอแนะของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

๑.๗.๔ ผลการวิจัยที่ได้รับสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลม่วงน้อย อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน